

Musa (Aleyhisselam)'ın kardeşi ve aynı zamanda veziridir. Allah ona da peygamberlik vermiştir.

Musa (Aleyhisselam) ve halkı Firavunun elinden kurtuldukları zaman Allah, Musa (Aleyhisselam)a kitab vereceğini vaad etmişti. Musa (Aleyhisselam) Allah'dan, vaad edilen bu kitabı istemişti Allah ta ona otuz gün oruç tutmasını emretmişti.

Sonra bu otuz gün, kırk geceye tamamlandı. Musa (Aleyhisselam) Tur dağı tarafına gitti ve Allah'ın kendisine kitab vermesini bekledi. Kavminin başına Harun (Aleyhisselam)'ı bıraktı.

“Derken onlara bir buzağı böğürmesi olan bir ceset çıkardı ve:

“Bu sizin ve Musa'nın ilahıdır. Fakat o unutmuş” dedi.

(Taha Suresi: 88)

Harun (Aleyhisselam), onları vazgeçirmeye uğraşırsa da cahil kavim onu dinlemediler ve: “Musa (Aleyhisselam) gelene kadar biz bu buzağıya tapacağız” dediler.

Musa (Aleyhisselam) kırk gecenin peşinden çıkıp geldi. Kavminin bu sapıklığını görünce, kardeşi Harun (Aleyhisselam)'ın sakalına yapı-şıp:

“Onların bu yanlış düştüklerini gördüğün zaman seni onla-ra müdahale etmekten alıkoyan neydi. Niye bana uymadın, emrime başımı kaldırdın” dedi. Harun (Aleyhisselam):

“Ey anamın oğlu! Sakalımı ve başımı tutup yolma. Ben, senin İsrail oğulları arasında ayrılık çıkardın, sözümü önemse-medin demenden endişe duydum” dedi.

Musa (Aleyhisselam) Samiri'nin yaptığı buzağıyı yakıp külünü denize savurdu. Sonra da Samiri'ye “çık git” dedi.

Sonra Mevla Teala onlara mukaddes beldeye girmelerini vaad etti. Orası Beyti Makdis arasizidir. Bunun üzerine Musa (Aleyhisselam) oraya iki gözcü gönderip teftiş ettirdi. Gözcülerden olan Yuşa ve Kalep isimli iki zat, “orada bir kavim var ki onların üzerine şehrin karşı-sından girin, ona girdiniz mi hiç şüphesiz siz galipsiniz, eğer müminler iseniz ancak Allah'a güvenin” diyerek Musa (Aleyhisselam)'ın kavmine cesaret verdiler. Halbuki İsrail oğulları dediler ki:

“Ey Musa! Şüphesiz ki orada zorbalar kavmi var, onlar oradan çıkmadıkça biz oraya asla girmeyiz. Eğer ordan çıkarlarsa bizde hemen gireriz.”

Burada bahsedilen zorba kavim, Amalika kavminden olan kuvvetli, boyları uzun, güçlü, dev gibi adamlar idi.

İki gözcünün teşviğine rağmen İsrail oğulları şehre girmekten geri durup:

“Ey Musa! Onlar orada bulundukları müddetçe biz oraya girmeyiz. Şu halde sen rabbınle

HARUN (Aleyhisselam)

Yazar Rehnüma

Pazartesi, 18 Ağustos 2008 14:30 -

beraber git, ikiniz onlarla sava-şın. Biz burada mutlaka oturucularız” dediler.

Bu itirazlarından dolayı Musa (Aleyhisselam) Mevlaya niyaz ederek:

“Ya rabbi ben kendim ve kardeşimden başkasına hakim olamıyorum artık bizimle, o yoldan çıkmış kavmim arasını ayır” dedi.

Bunun üzerine Mevla Teala ferman buyurdu:

“Muhakkak orası, kendilerine kırk yıl haram edilmiştir. Yeryüzüne şaşkın şaşkın dolaşacaklardır. Artık sen o fasıklar topluluğuna üzülme”

O kavim tükenip kırk sene sonra gelen yeni nesil, cesaretle hücum ederek mukaddes beldeye girmiştir. İsyankar kavim Tih çölünde dolaşmışlar, oradan çıkmak için asla yol bulamamışlardır. Musa ve Harun (Aleyhisselam), kavimleriyle beraber çölde kalmışlar ve Harun aleyhisselam çölde vefat etmiştir.

Bunun üzerine yahudiler, Musa’nın onu öldürdüğünü söyleyince Musa (Aleyhisselam) Allaha dua ederek kendisini temize çıkarmasını istedi. Hep beraber Harun (Aleyhisselam)’ın kabrinin başına vardılar. Musa (Aleyhisselam) ona nida edince, kabrinden toprakları silkeyerek kalktı ona:

“Seni, ben mi öldürdüm?” diye sordu. Harun Aleyhisselam:

“Hayır, ben kendim (ecelimle) öldüm” diye cevap verdi.

(Bu zamandaki yahudiler de, aynı sapıklıkta ve peygamberleri inkarda devam ederler. Hatta bir günde 43 peygamber öldürdükleri bildirilmiştir.)

DAVUD (Aleyhisselam)

İsrailoğullarında İşmevil isimli peygamber zamanında vaktin hükümdarı ölmüştü. Halk o peygambere gelerek kendilerine hüküm-dar seçilmesini istediler. O peygamber de, “korkarım ki siz onu isteyip Allah yolunda savaş yapmazsınız” dedi.

Halk, “Niçin savaşmayalım ki, yurtlarımızdan çıkarıldık, evlatla-rımızdan uzaklaştırdık” dediler.

Neticede Talut isimli kişinin hükümdar olarak gönderildiği onlara bildirildi. Talut, Yakub (Aleyhisselam)’ın Bünyamin isimli oğlunun soyun-dandır. Talut fakir olup akrabası da azdı. İsrailoğulları onun bu hali yüzünden hükümdar olmasını kabullenemediler.

Sonunda Musa (Aleyhisselam)’ın emanetleri bulunan sandık melekler tarafından getirilip Talut’un önüne konulunca halk onun hükümdarlığını kabul etti.

Sonra ordu hazırlanıp Amelika kabilesi ve zalim kralı Calut’a karşı savaşa çıkıldı. Ancak ordunun içinde Davud isimli bir genç vardı. Yolda gelirken üç tane taş Davud’a, “Bizi al, zalim padişahı bizimle öldürürsün” diye seslendi.

Yetmiş bin kişilik ordu yola çıktı. Fakat havanın sıcaklığından dolayı susuzlukla imtihan edildiler. Ürdün nehrine gelince komutanları Talut dedi ki, “Bu nehirden kana kana su içen benden değildir. Bir avuç içen bendendir”

Askerler suya kavuşunca Talut’un emrini unuttular. Kana kana su içip karınları şişip yerlere döküldüler. Halbuki söz tutanlar bir avuç su ile hem kendilerinin ve hemde hayvanlarının susuzluğunu giderdi. Bu sırada zalim komutan Calut ve askerleri çok kalabalık ve üstün silahlarla göründüler.

Bu durumu gören Talut’un ordusu biz bugün savaşamayız, diye-rek yerlerinde kaldılar. Talut ve beraberinde 313 kişi kadar sadık askeri, nehirden karşıya geçip düşman karşısına çıktılar.

Ve Allah'tan yardım isteyerek savaşa başladılar.

Önce Calut kendisi ile savaşıacak adam istedi. Bunun üzerine Davud isimli genç meydana çıktı. Calut onun küçüklüğünü ve yaya olmasını hafife aldı ve alay etti. Davut, sapanını çıkarıp taşları sapanına yerleştirdi. Üç taş o anda birleşip büyük bir taş haline geldi. Davud, Allah'ın ismini anarak taşı fırlattı. Taş Calut'un kafasını delip arkaya geçti ve peşinden de pek çok askerini yere serdi. Bunu gören düşman ordusu darmadağın oldu ve müslümanlar savaşı kazandı.

Bu başarısından dolayı Talut mülkünün yarısını ve kızını Davut'a verdi. Bir müddet sonra Davud'un şanı artınca onu kıskandı. Hatta onu öldürmek istedi. Bu durum üzerine Davud aleyhisselam uzaklara kaçtı. Daha sonra Talut pişman oldu ve tevbe etmek için çareler aradı.

Derken İşmevil peygamberin kabrine geldiler. O zat mucize olarak kabirden çıkıp tevbe şeklini ona öğretti ve oğulları ile beraber hepsinin savaşta şehit olmalarını söyledi.

Talut öldükten sonra mülk Davud'a kaldı. Böylece Allah'u Teala devlet mülkünün yanında ona peygamberlik te verdi. Onun vaktine kadar hiçbir peygamber mülk sahibi olmamıştı. Allah'u Teala Zebur isimli kitabı ona verdi. Davut (Aleyhisselam) o kitabı okuyunca bütün kuşlar ve dağlar onu dinlerdi.

Davud (Aleyhisselam) mülk sahibi olsa da, elinin kazancı olan zırh sanatı ile geçinirdi. Çünkü elleri ile demiri yumuşatıp ip gibi örerdі. Davud (Aleyhisselam) Süleyman isimli bir oğlu oldu. Kendisi yüz senelik ömür yaşamıştır.